

Кършни пѣсни се лѣятъ отъ тѣхъ и веселятъ цѣлия шумакъ... Ахъ, колко е приятно и весело на тѣхъ!

Отъ тамъ хврѣкнатъ и кацнатъ при своето гнѣздо. Нови пѣсни започватъ, още по-весели и сладкогласни. А тѣхните рожби цвѣрчатъ и се радватъ...

Рожбите имъ порастватъ и родителите весело подскачатъ заедно съ тѣхъ, отъ клонче на клонче. Послѣ дружно запѣватъ и пѣсенъта имъ ониса всичко живо въ шумака..."

Събужда се отъ сладкия сънъ *сивиятъ славей* и вижда отново умрѣлата си другарка. Дигна глава на горѣ, отправи очи къмъ небето и тѣжните пѣсни наново се разлѣха...

Колко е наранено неговото сърдце!

